

Af Roger Buch, lektor i samfundsfag,
Danmarks Journalisthøjskole, Århus

Kommentar:

Reform udfordrer medier

Kommunalreformen er på mange måder en lige så stor udfordring for medierne som for amter og kommuner – men også en chance

Strukturreformen med større amter og kommuner får stor betydning for ikke blot demokrati og forvaltninger, borgere og ansatte, men også for blandt andre interesseorganisationer, fag- og folkelige bevægelser samt politiske partier og medierne.

De fleste lokale/regionale medier tager afsæt i og retter sig imod hele eller mindre dele af kommuner og amter. Derfor kom der allerede i sommeren 2004 en debat i mediemiljøerne om deres egen fremtid. En debat, som uden tvivl vil eskalere, når 2007 rykker nærmere.

Nogle mener, at det slet ikke er nødvendigt at foretage sig noget: Medierne kan blot køre videre, og det vil måske endda vise sig at være en fordel at få løsrevet medierne fra den politisk-administrative struktur.

Der kan være fordele ved, at medierne ikke er fokuseret på strukturen. Problemet er imidlertid, at der netop eksisterer lokale og regionale medier for at opfylde andre behov end dem, som de nationale medier tager sig af. Til de 13 amter, Bornholms Regionskommune og 271 kommuner har vi i dag en mediestruktur med ni TV2 regioner, ni regionalradioer i DR's regi, TV Danmarks otte regionale stationer, 24 regionale og lokale aviser, 300 distriktsblade, 300 lokalradioer, og 79 lokale tv-stationer.

Disse medier har funktioner i blandt andet sportslige, kulturelle, erhvervsmæssige og forbrugermæssige sammenhænge, samt en række vigtige opgaver i forhold til det lokale og regionale demokrati, hvor fire her skal fremhæves.

En chance

Medierne skaber for det første viden og information til borgere og alle de politiske aktører. For det andet skabes en fælles offentlighed, hvor der sættes en politisk dagsorden, som alle forholder sig til. For det tredje er medierne en kritisk modmagt – en vagthund, som holder øje med politikere og embedsmænd. For det fjerde bidrager medierne

til skabelsen af en fællesskabsfølelse og fælles regional eller lokal identitet.

De fire opgaver varetages ikke i lige stort omfang i alle kommuner, på grund af et meget uens mediebillende. Generelt får de store kommuner bedre dækning og journalistik, og dette kunne vække forhåbninger til reformen og større amter/kommuner.

Disse forhåbninger kan dog let briste. For hvis de 300 distriktsblade eller lokalradioer skal give kvalitativ og kvantitativ bedre dækning af fremtidens 100 kommuner, vil det kunne skabe koncentration til færre medier. Og hvad med de tre sæt af otte-ni regionale radio-/TV-stationer samt de regionale aviser, som nu blot har 100 kommuner? Vil de journalistiske ressourcer få lov til at være de samme, eller vil de blive sparet i en økonomisk trængt mediebranche? Kan man lave fælles journalistik fra Århus til Ringkøbing, fra Odense til Esbjerg eller blot til Vejle? Kan medierne både give viden, en fælles offentlighed, en kritisk modmagt og fællesskabsfølelse i de nye store enheder? Kommunalreformen er på mange måder en lige så stor udfordring for medierne som for amter og kommuner – men også en chance! □